

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jána Mihala a členov senátu JUDr. Milana Lipovského a JUDr. Martina Piovartsyho, v trestnej veci proti obvinenému **M. Š.**, vedenej na Okresnom súde Košice-okolie pod sp. zn. 4T 59/2005, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 1. apríla 2009 v Bratislave prerokoval dovolanie obvineného **M. Š.**, podané prostredníctvom obhajcu JUDr. J. T. proti uzneseniu Krajského súdu v Prešove zo dňa 5. septembra 2007, sp. zn. 3To 4/2007 a rozhodol

t a k t o :

Podľa § 382 písm. c/ Trestného poriadku dovolanie obvineného **M. Š.** **sa o d m i e t a**

O d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Košice-okolie zo dňa 16. mája 2006, č. k. 4 T 59/2005-155, bol obvinený **M. Š.**, narodený dňa X., uznaný za vinného zo spáchania trestného činu krádeže podľa § 247 ods. 2 písm. b/ Trestného zákona (zákona číslo 140/1961 Zb. v znení neskorších predpisov účinných do 31. decembra 2005 vrátane - ďalej len Tr. zák.), pretože si prisvojil cudziu vec tým, že sa jej zmocnil a bezprostredne po takom čine sa pokúsil uchovať si vec násilím, pričom inkriminovaného činu sa mal dopustiť na tom skutkovom základe, že:

- dňa 26. októbra 2004 v presne nezistenom čase od 01.30 hod. do 03.00 hod. v katastri obce N., okres Košice-okolie na miestnej komunikácii vedúcej od chaty K. vo vozidle taxislužby C. pasažierku I. S. zaviezol do katastra obce N., kde jej najprv vo vozidle vytrhol kabelku, ktorú mala pri sebe a v ktorej mala peňaženku, finančnú hotovosť v presne nezistenej sume, uloženú v mikrotérovom vrecku, vkladnú knihu S. na meno s vkladom 40 000 Sk, občiansky preukaz a preukaz poistenca Všeobecnej zdravotnej poisťovne

a následne, keď sa snažila získať kabelku naspäť, udre ju do oblasti hrudníka, vysadil ju z vozidla a z miesta činu odišiel.

Za to mu bol podľa § 247 ods. 2 Tr. zák. uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere dva roky, na výkon ktorého bola podľa § 39a ods. 2 písm. b/ Tr. zák. zaradený do druhej nápravno-výchovnej skupiny. Podľa § 229 ods. 1 Trestného poriadku bola poškodená I. S. s uplatneným nárokom na náhradu škody odkázaná na konanie o občianskoprávných veciach.

Na základe odvolania podaného obvineným druhostupňový Krajský súd v Prešove uznesením zo dňa 5. septembra 2007, č. k. 3 To 4/2007-205, podľa § 256 Trestného poriadku (zákona číslo 141/1961 Zb. - ďalej len Tr. por.) jeho odvolanie ako nedôvodné zamietol.

Z vyššie uvedených skutočností vyplýva, že k právoplatnému odsúdeniu obvineného M. Š. v pôvodnom trestnom konaní došlo dňom 5. septembra 2007, pričom obvinený takto uložený trest v súčasnosti, počnúc dňom 19. júla 2008, vykonáva v Ústave na výkon trestu odňatia slobody v Košiciach.

Rozhodnutie Krajského súdu v Prešove bolo spoločne s kompletným spisovým materiálom doručené Okresnému súdu Košice-okolie dňa 25. septembra 2007. Súd prvého stupňa jeho odpisy následne rozoslal, takže obvinený M. Š., jeho obhajca i poškodená I. S. ho prevzali zhodne dňa 25. februára 2008 a okresný prokurátor Košice-okolie dňa 22. februára 2008 (viď. rub č.l. 212 spisu). Nasledujúcim kalendárnym dňom po jednotlivých doručeniach druhostupňového rozhodnutia začala zo zákona oprávneným procesným stranám jednotlivo plynúť lehota na podanie mimoriadneho opravného prostriedku.

Proti citovaným rozhodnutiam oboch uvedených súdov podal v zákonom prepísanej trojročnej lehote (370 ods. 2 Tr. por.) dňa 2. októbra 2008, prostredníctvom svojho obhajcu JUDr. J. T. na Okresný súd Košice-okolie vo svoj prospech dovolanie obvinený J. Š., pričom ako dovolací dôvod špecifikoval ustanovenie § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por. Podstatou jeho dovolania (viď. č.l. 236-239 spisu) je nezmenené obhajobné tvrdenie, prezentované počas celého trestného stíhania, a to že skutok v konečnom dôsledku ustálený súdmi oboch druhov a stupňov, nespáchal. Krajský súd v Prešove preto podľa jeho právneho názoru pochybil, keď sa stotožnil s odsudzujúcim prvostupňovým rozsudkom Okresného súdu Košice-okolie

zo dňa 16. mája 2006 a dôsledne si nespĺnil revíziu povinnosť vyplývajúcu mu z ustanovenia § 254 ods. 1 Tr. por., na základe ktorého mal napadnutý odsudzujúci rozsudok zrušiť.

V ďalších dôvodoch dovolania obvinený v podstate znova bližšie hodnotil skutkové zistenia i postup konajúcich súdov z hľadiska ustanovenia § 2 ods. 5, ods. 6 Tr. por. a uviedol, že také hodnotenie dôkazov viedlo k nesprávnym záverom. Vykonané dôkazy podľa jeho stanoviska dostatočne nepreukázali, že skutok sa stal a že ho spáchal on osobne. V zhode so svojou obhajobnou argumentáciou z pôvodného konania poukázal aj na tú skutočnosť, že poškodená sa v minulosti podrobila protialkoholickému liečbe, pri rekognícii neopoznala v obvinenom páchatel'a a podľa jeho názoru existujú pochybnosti o skutočnej výške finančnej hotovosti, ktorú mala mať pri sebe v inkriminovanom čase z titulu dedičstva. Zhrnúc uvedené, preto vyslovil názor, že neexistuje ani jeden relevantný dôkaz, ktorý úplne a nepochybne preukazuje jeho vinu zo spáchania inkriminovaného skutku, pričom súdy konajúce v pôvodnom konaní mali v zmysle zásady in dubio pro reo dospieť k záverom o jeho nevine a spod podanej obžaloby okresného prokurátora Košice – okolie zo dňa 11. apríla 2005, č. 1 Pv 1244/04 mal byť oslobodený.

Navrhol preto, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky jeho dovolaniu podľa § 386 ods. 1 Tr. por. vyhovel, rozsudkom vyslovil porušenie zákona v uznesení Krajského súdu v Prešove zo dňa 5. septembra 2005, sp. zn. 3 To 4/07, zrušil toto druhostupňové rozhodnutie, rovnako zrušil aj naň obsahovo nadväzujúce rozhodnutia a tomuto odvolaciemu súdu v konečnom dôsledku prikázal, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

Okresný prokurátor Košice-okolie (odpis dovolania prevzal dňa 29. októbra 2008) i poškodená I. S. (odpis dovolania prevzala dňa 4. marca 2009) sa, napriek poskytnutým časovo dostatočným lehotám, k podanému dovolaniu doposiaľ nevyjadřili.

Najvyšší súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí postupom podľa § 381 Tr. por. prejednal dovolanie podané obvineným M. Š. a zistil, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Tr. por.

Podľa § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por. dovolanie možno podať, ak rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom.

Podľa § 371 ods. 3 Tr. por. dôvody podľa ustanovenia § 371 ods. 1 písm. a/ až písm. g/ Tr. por. nemožno použiť, ak táto okolnosť bola tomu, kto podáva dovolanie známa už v pôvodnom konaní a nenamietal ju najneskôr v konaní pred odvolacím súdom, to neplatí, ak dovolanie podáva minister spravodlivosti.

Podľa § 374 ods. 1 Tr. por. dovolanie už pri jeho podaní musí byť odôvodnené tak, aby bolo zrejmé, v ktorej časti sa rozhodnutie napáda a aké chyby sa vytýkajú rozhodnutiu alebo konaniu, ktoré rozhodnutiu predchádzalo.

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolací súd na neverejnom zasadnutí uznesením, bez preskúmania veci, odmietne dovolanie, ak je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Tr. por.

V posudzovanej trestnej veci je z dôvodov dovolania (ako aj celého obhajobného postoja obvineného prezentovaného počas pôvodného trestného konania) zrejmé, že obvinený namieta spôsob, akým súdy prvého a druhého stupňa v napadnutom pôvodnom konaní vyhodnotili vykonané dôkazy v jeho neprospech. Avšak skutok v znení koncipovanom Okresným súdom Košice-okolie a v odvolacom konaní fakticky prevzatom Krajským súdom v Prešove je pre Najvyšší súd Slovenskej republiky záväzný, z čoho sekundárne vyplýva, že aj ustálenú právnu kvalifikáciu skutku je nutné považovať za súladnú so zákonom a správnu. Zo znenia ustanovenia § 371 ods. 1 písm. i/ Trestného poriadku (ktorého sa obsahovo dôvody podaného dovolania jednoznačne vecne dotýkajú) a z inštitútu dovolania ako mimoriadneho opravného prostriedku je zrejmé, že trestné konanie je v zásade dvojinštančné. Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd rozhodujúci o mimoriadnom opravnom prostriedku – dovolaní, je viazaný skutkovým stavom, ako ho zistili súdy prvého a druhého stupňa v pôvodnom konaní. Rovnako ani nie je oprávnený posudzovať spôsob hodnotenia dôkazov a závery, ktoré z dokazovania súdy vyvodili a ktoré sú podkladom pre zistenie skutkového stavu.

Posledne konštatované skutočnosti Najvyšší súd Slovenskej republiky zvyrazňuje výlučne preto, že dovolateľ dovolanie v zmysle § 374 ods. 2 Tr. por. vo svojom petite na č. 1. 238 spisu síce ozrejmil poukazom na § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por., avšak obsahovo ho odôvodnil okolnosťami podmieňujúcimi použitie výsostne odlišného právneho ustanovenia § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. Popritom všetkom dovolateľ v rozpore

s už taktiež citovaným ustanovením § 374 ods. 1 Tr. por. svoje dovolanie neodôvodnil špecifikáciou tých konkrétnych chýb (resp. tiež prípadnej konkrétnej napádanej časti), ktoré by mali vyplývať práve z dovolacieho dôvodu § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por., aplikovania ktorého sa v konaní o tomto mimoriadnom opravnom prostriedku domáha. Ani v pôvodnom konaní pred odvolacím druhostupňovým súdom takéto zákonom vyžadované dôvody (ak má ísť o dôvody podľa §371 ods. 1 písm. g/ Tr. por.) nenamietal, ale operoval nesprávnosťou v zisteniach skutkového stavu, nesprávnym vyhodnotením vykonaných dôkazov a svojou nevinou.

Na základe uvedených skutočností je zrejmé, že prezentovaný dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por. v posudzovanej veci nie je daný, a preto Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie obvineného M. Š. podľa § 382 písm. c/ Tr. por. na neverejnom zasadnutí, bez meritórneho preskúmania veci, odmietol.

Poučenie: Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 1. apríla 2009

JUDr. Ján M i h a l, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Anna Halászová